

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascési proficere cupientium utilitatem ac
subsídium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 8. De Gratitude.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

amor cor occupet; nam ut rectè Thomas de Kempis dixit, quia adhuc nimis inordinatè te diligis, ideo plenè te aliorum voluntati resignare trepidas. Hinc remedium ab eodem dictatum arripiendum; Juvat non quælibet res adepta vel multiplicata exteriùs, sed potiùs contempta, & decisa ex corde radicitùs. Noli ergò concupiscere, quod non licet habere. Noli habere, quod te potest impedire, & libertate interiori privare.

3. Est *tumultus hominum*, id est, respectus & timor ipsidem displicendi; pro quo proin removendo adhibendum iterum est medium à Thoma Kempensi supeditatum, dum ait: quis es tu, ut timeas à mortali homine? hodie est, & cras non comparet. DEUM time, & hominum terrores non expavescas.

4. Est *strepitus aque aut alterius rei*: id est, curæ & sollicitudines animum vellicantes; verè enim frequenter frustra conturbatur homo: thesaurizat, & ignorat cui congregabit ea. Unde sequendum S. Pauli consilium dicens: Nolite conformari huic sæculo (inutilibus vos curis gravantes) sed reformamini in novitate sensûs vestri, ut proberis, quæ sit voluntas DEI bona, beneplacens, & perfecta.

§. VIII.

De Gratitude.

I. Est Virtus, quâ beneficia ab aliis accepta agnoscimus, laudamus, & pro viribus recompensare conamur; de qua *Sequentia* tria scire debet Asceta.

II. Primum est, ut bene sciat, *pro quibus beneficiis* agendæ sint gratiæ; nam, ut bene Cicero notavit, acceptorum beneficiorum delectus habendi, & imprimis

mis quo quisque studio vel benevolentia fecerit, *indixer*
 randum est; multi enim multa faciunt temeritate *DEO*
 dam, sine iudicio, vel modo in omnes, vel replet *DEO*
 quodam impetu animi, quasi vento incitati: quæ *Me*
 ficia æquè magna habenda non sunt, ac ea quæ *DEO*
 dicio, consideratè, constantèrque delata sunt. *ifican*
 dæ autem sunt gratiæ DEO pro triplicibus bonis *liber*
 Pro *generalibus*, qualia sunt creatio, conservatio, *sistit*
 prio. 2. Pro *specialibus*, qualia sunt vocatio, agit, *vertit*
 dem, ad religionem, ad gratiam & gloriam. *vertit*
singularibus, quæ cuiusvis peculiariter ex accidentibus *loque*
 feruntur. *volun*

III. Alterum est, ut bene nôrit *gradus gratiarum eligi*
 nis, quos quidem distinctè & appositè assignat *ar as j*
 Thomas, dum dixit, primùm esse, *ut homo recipiat ut oli*
acceptum beneficium; de quo gradu bene Seneca *G*
 quitur: *vis reddere beneficium? benignè accipe: re*
gratiam. Secundum, *ut laudet, & gratias agat*. *Hinc*
 cui gratia referri non potest, quanta debetur, *hab* *pro g*
 tamen est, quantam maximam animi nostri capere *crafti*
 sunt, ut Cicero monet, id quod saltem laudando *gressu*
 statur. Tertium, *ut retribuatur pro loco & tempore* *tulit.*
 cundùm suam facultatem, id quod fit per reverentiam
 honorem obsequium, consilium, opem & subsidium
 indigeat.

IV. Tertium est, ut *circumstantias* quasdam
 ne observet, quæ in gratitudinis exercitio specialiter *eâmo*
 servandæ sunt, illudque DEO non parùm gratum *tiffin*
 ciunt, quæ quidem ad tres præcipuè revocantur. *II*
 Est *Sinceritas*; de qua quidem sic loquitur S. Bernardus *quen*
Non omnis gratiarum actio accepta est DEO, nisi quæ *dem*
sordis pudicâ & merâ simplicitate procedit. Pudicâ *zianz*
dic

fecerit, non dixerim propter eos, qui & de malis actibus suis gloriantes,
 merentur DEO gratias agere solent, quasi DEVS more ipsorum
 vel reprobetur, cum malè fecerint & exultent in rebus pessimis.
 ati: quæ Merà verò simplicitate adjunxi, propter hypocritas, qui
 a quæ DEVM quidem de bonis suis suis, sed verbotenus glori-
 sunt. fiantes, corde retinent, quod oro prabuerant. 2. Est
 us boni liberalitas? quæ in affectûs intentione potissimum con-
 rvari- fitit, magis siquidem DEUS pensat, ex quanto quis
 vocatio agit, quàm quantum facit. Id quod etiam Seneca ad-
 iam. vertit, dum dixit: *Nec in victimis licet optime sint, au-*
 cident- *que præfulgeant, Deorum est honos, sed in pia ac recta*
voluntate venerantium. Itaque boni etiam farre ac fœtili
diu grati religiosi sunt: mali non effugiunt impietatem, quamvis
affligantur sanguine multo cruentarint. 3. Est celeritas: nam,
 no recog- ut olim non malè Ansonius cecinit:

Gratia, quæ tarda est, ingrata est: gratia namque

Cùm fieri properat, gratia grata magis.

Hinc in veteri lege holocaustum, quod offerebatur
 pro gratiarum actione, & caro victimæ non erant in
 crastinum servanda. Certè Noë mox, ut ex arca e-
 gressus est, extruxit altare, Deoque sacrificium ob-
 tulit.

§. IX.

De Misericordia erga Vivos.

I. Est Virtus, quâ dolemus de miseria Proximi,
 eamque pro viribus depellere conamur; de qua sex po-
 tissimum capita notanda sunt Ascetæ.

II. Primum est, ut bene cognoscat finem, propter
 quem DEUS & Pauperes esse permittit, & nos ijs-
 dem subvenire desiderat; id quod S. Gregorius Na-
 zianzenus sequentibus verbis præclare docet: Carita-